

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

адреса юридична: вул. Капітана Володимира Кісельова, 1, м. Полтава, 36000, адреса для листування: вул. Капітана Володимира Кісельова, 1, м. Полтава, 36607, тел. (0532) 61 04 21, E-mail inbox@pl.arbitr.gov.ua, <https://pl.arbitr.gov.ua/sud5018/>
Код ЄДРПОУ 03500004

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

21.10.2025

Справа № 917/84/25

Господарський суд Полтавської області у складі судді Ківшик О.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні справу

за позовною заявою Приватного акціонерного товариства "Полтавський алмазний інструмент", вул. Ціолковського, 34, м. Полтава, Полтавська область, 36023

до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю "Алмазний Мір", вул. Шемші Калдаяков, 40, кв. 34, район Алмати, м. Астана, Республіка Казахстан

про стягнення 352 466,62 євро, що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025,

Секретар судового засідання Ісенко М.В.

Представники учасників процесу: відповідно до протоколу від 21.10.2025,

1. Короткий зміст позовних вимог та заперечень.

Приватне акціонерне товариство "Полтавський алмазний інструмент" просить суд стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Алмазний Мір" 352 466,62 євро (що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025) заборгованості, що виникла внаслідок неналежного виконання останнім умов укладеного 18.04.2022 року між сторонами Договору поставки товарів № 373-220001.

Обґрунтовуючи позовні вимоги, позивач посилається на неналежне виконання відповідачем зобов'язань за договором в частині своєчасної та повної оплати поставленого товару.

Позивачем подано такі докази : копію Договору поставку товарів № 373-220001 від 18.04.2022; копії додаткових угод до Договору поставку товарів № 373-220001 від 18.04.2022; копії специфікацій; копії ВМД.

21.07.2025 року до суду від відповідача надійшов відзив на позовну заяву (вх. № 9613), в якому зазначено про визнання позовних вимог у розмірі 352 466,62 євро.

Інших заяв по суті спору не надходило.

2. Процесуальні питання, вирішені судом.

09.01.2025 року до Господарського суду Полтавської області надійшла позовна заява Приватного акціонерного товариства "Полтавський алмазний інструмент" до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю "Алмазний Мір" про стягнення 352 466,62 євро (що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025) заборгованості, що виникла внаслідок неналежного виконання останнім умов укладеного 18.04.2022 року між сторонами Договору поставки товарів № 373-220001.

Протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 09.01.2025 справу № 917/84/25 розподілено судді Ківшик О.В.

Суд ухвалою від 14.01.2025 року позовну заяву Приватного акціонерного товариства

"Полтавський алмазний інструмент" залишив без руху та надав позивачу строк на усунення недоліків позовної заяви.

16.01.2025 року до суду від позивача надійшла заява про усунення недоліків позовної заяви на виконання вимог ухвали суду від 14.01.2025 року про залишення позовної заяви без руху (вх. № 550).

Суд ухвалою від 29.01.2025 року, зокрема, прийняв позовну заяву до розгляду у порядку загального позовного провадження; призначив підготовче засідання у справі на 21.10.2025 року на 10:00 год (у разі неотримання відповідачем до вказаної дати ухвали суду, то резервними датами судового засідання слід визначити : 20.11.2025 о 10:00; 18.12.2025 о 10:00); зобов'язав позивача протягом 15 днів з моменту отримання ухвали, надати суду: нотаріально засвідчені переклади на офіційну мову Республіки Казахстан копії ухвали суду про відкриття провадження у справі №917/84/25 від 29.01.2025, позовної заяви з додатками та прохання про вручення судових документів у 3 примірниках, для направлення відповідачу; зупинив провадження у справі № 917/84/25 до надходження відповіді на судове доручення Господарського суду Полтавської області про вручення судових документів у справі, або надходження повідомлення про неможливість такого виконання.

21.02.2025 року від позивача до суду надійшла заява вх. № 2459 про продовження строку для надання суду нотаріально засвідчені переклади на офіційну мову Республіки Казахстан копії ухвали суду про відкриття провадження у справі №917/84/25 від 29.01.2025, позовної заяви з додатками, судового доручення про вручення документів та долучення їх до матеріалів справи.

Суд ухвалою від 03.03.2025, зокрема, поновив провадження у справі; заяву ПАТ "Полтавський алмазний інструмент" про продовження встановленого процесуального строку задовольнив; продовжити позивачу процесуальний строк, встановлений судом до 05.03.2025 року; зупинив провадження у справі №917/84/25 до надходження відповіді на запит Господарського суду Полтавської області про вручення судових документів у справі, або надходження повідомлення про неможливість такого виконання.

Господарський суд Полтавської області листом № 01-15/278/2025 від 17.03.2025 відповідно до Конвенції про вручення за кордоном судових та позасудових документів у цивільних або комерційних справах 1965 року звернувся до Міністерства юстиції Республіки Казахстан з проханням вручити судові документи відповідачу - Товариству з обмеженою відповідальністю "Алмазний Мір" (ел. пошта tooalmir@gmail.com, адреса вул. Шемші Калдаяков, 40, кв. 34, м. Астана, Республіка Казахстан). Вручення даних документів необхідно провести у зв'язку з розглядом справи № 917/84/25 за позовною заявою Приватного акціонерного товариства "Полтавський алмазний інструмент" (ел. пошта seo@pdt.group, вул. Ціолковського, 34, м. Полтава, Полтавська область, 36023) до Товариства з обмеженою відповідальністю "Алмазний Мір" (ел. пошта tooalmir@gmail.com, адреса вул. Шемші Калдаяков, 40, кв. 34, м. Астана, Республіка Казахстан) про стягнення 352 466,62 євро, що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025.

Суд ухвалою від 20.10.2025 поновив провадження по справі №917/84/25; ухвалив провести судові засідання призначене на 21.10.2025 року на 10:00 год.

У судові засідання представники відповідача та позивача не з'явились.

Представник позивача надав суду клопотання (вх. № 13507 від 21.10.2025) про проведення судового засідання за його відсутності.

Як вже зазначалось судом, 21.07.2025 року до суду від відповідача надійшов відзив на позовну заяву (вх. № 9613), в якому зазначено про визнання позовних вимог у розмірі 352 466,62 євро.

Згідно з ч. 2 ст. 46 ГПК України відповідач має право визнати позов (всі або частину позовних вимог) на будь-якій стадії судового процесу.

Відповідно до ч. 1, 2 ст.191 ГПК України відповідач може визнати позов на будь-якій стадії провадження у справі, зазначивши про це в заяві по суті справи або в окремій письмовій заяві. У разі визнання відповідачем позову суд за наявності для того законних

підстав ухвалює рішення про задоволення позову. Якщо визнання відповідачем позову суперечить закону або порушує права чи інтереси інших осіб, суд постановляє ухвалу про відмову у прийнятті визнання відповідачем позову і продовжує судовий розгляд.

Згідно з ч. 3 ст. 185 ГПК України за результатами підготовчого провадження суд ухвалює рішення у випадку визнання позову відповідачем.

Враховуючи те, що неявка учасників справи в судове засідання, відповідно до приписів частини першої статті 202 Господарського процесуального кодексу України, не перешкоджає розгляду справи по суті, явка сторін в судове засідання обов'язковою не визнавалась, а також приймаючи до уваги, що визнання відповідачем позову не суперечить законодавству і не порушує чийсь права, чи охоронювані законом інтереси, суд вважає за можливе ухвалити рішення за відсутності представників позивача та відповідача за наявними матеріалами за результатами підготовчого провадження.

Під час розгляду справи по суті судом були досліджені всі письмові докази, що містяться в матеріалах справи.

У разі неявки всіх учасників справи у судове засідання, яким завершується розгляд справи, або у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи суд підписує рішення (повне або скорочене) без його проголошення (ч. 4 ст. 240 ГПК України). Датою ухвалення рішення є дата його проголошення (незалежно від того, яке рішення проголошено - повне чи скорочене). Датою ухвалення рішення, ухваленого за відсутності учасників справи, є дата складення повного судового рішення (ч. 5 ст. 240 ГПК України).

3. Обставини, встановлені судом під час розгляду справи.

18 квітня 2022 року між Приватним акціонерним товариством "Полтавський алмазний інструмент" (далі - постачальник) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Алмазний мір" (далі - покупець) був укладений договір поставки товару № 373-220001 (далі Договір, арк.с. 9-13).

У Договорі сторони узгодили зокрема, наступне :

- покупець зобов'язується прийняти та оплатити, а постачальник поставити товар в асортименті, кількості і за цінами згідно номерних специфікацій, що є невід'ємною частиною даного договору і оформлюються на всі наступні поставки в рамках суми договору (п.1.1. Договору);

- поставка товару здійснюється у відповідності з міжнародними правилами тлумачення торгових термінів Інкотермс 2010 на умовах СРТ, м. Актобе, Республіка Казахстан (п. 2.1. Договору);

- ціна на товар згідно з п. 1.1 даного договору встановлюється в євро, враховуючи ціну транспортних витрат, упаковки, маркування, навантажувальних робіт, а також зборів з митного оформлення експорту в країні постачальника (п. 3.1 Договору);

- оплата за товар, що поставляється згідно договору №373 220001 від 18.04.2022 року здійснюється в євро шляхом банківського переказу вартості товару на розрахунковий рахунок постачальника на протязі 90 днів з дати оформлення митної декларації експортного призначення. Датою оплати товару вважається дата надходження коштів на розрахунковий рахунок постачальника (п. 3.2 Договору);

- датою поставки товару та датою переходу права власності на товар до покупця вважається дата, поставлена перевізником в товаротransпортних документах постачальника при прийманні товару для транспортування покупцю (п.5.2 Договору).

20 вересня 2022 року сторонами договору була підписана додаткова угода № 1, якою сторони внесли зміни в розділ 2 договору "Умови поставки".

03 січня 2023 року сторонами була підписана додаткова угода № 2 до договору, якою сторони внесли зміни до розділу 17 Договору "Місцезаходження, поштові і платіжні реквізити сторін", якою були змінені реквізити постачальника.

01 квітня 2023 року сторонами була підписана додаткова угода № 3 до договору, відповідно до якої сторони змінили загальну суму договору, визначивши її в розмірі 4 500 000 євро (п. 4.1. Договору), продовжили строк дії договору до 18 квітня 2024 року включно (п.13.1. Договору) та внесли зміни до розділу 17 договору "Місцезнаходження, поштові та

платіжні реквізити сторін".

07 квітня 2023 року сторонами була підписана додаткова угода № 4 до договору, якою сторони домовились внести зміни до п. 10.2 договору та визначили арбітражне застереження, відповідно до якого всі спори, розбіжності або вимоги, які виникають за даним договором або у зв'язку з ним вирішуються в Господарському суді Полтавської області, за місцезнаходженням постачальника. Правом, що регулює відносини за договором є матеріальне право України.

11 травня 2023 року сторонами була підписана додаткова угода № 5 до договору, відповідно до якої сторони внесли зміни до розділу 17 договору "Місцезнаходження, поштові та платіжні реквізити сторін".

03 липня 2023 року сторонами була підписана додаткова угода № 6 до договору, відповідно до якої сторони змінили загальну суму договору, визначивши її в розмірі 9 000 000 євро (п. 4.1 Договору) та внесли зміни до розділу 17 договору "Місцезнаходження, поштові та платіжні реквізити сторін".

На виконання Договору, постачальником були здійснені наступні поставки :

- Специфікація № 54 від 09.07.2024 на суму 8 859,51 євро. Відвантаження товару за цими специфікаціями відбулось відповідно до експортної митної декларації ВМД 24UA100310403241U8 на суму 8 859,51 євро, дата оформлення - 18.07.2024, поставка – круги алмазні відрізнi із синтетичних алмазів, круги шліфувальні із синтетичних алмазів, загальна вартість поставки – 8 859,51 євро.

Кінцевий строк оплати за даною експортною декларацією - 16.10.2024 року.

- Специфікація № 55 от 02.08.2024 на суму 22 997,76 євро, Специфікація № 56 від 02.08.2024р на суму 3,60 євро. Відвантаження товару за цими специфікаціями відбулося відповідно до експортної митної декларації ВМД 24UA100310403286U7, дата оформлення - 09.08.2024, поставка круги алмазні відрізнi із синтетичних алмазів, круги шліфувальні із синтетичних алмазів, загальна вартість поставки за ВМД – 23001,36 євро.

Кінцевий строк оплати за даною експортною декларацією – 07.11.2024 року.

- Специфікація № 57 от 12.08.2024 на суму 139 974,96 євро Відвантаження товару за цією специфікацією відбулося відповідно до експортної митної декларації ВМД 23UA806100001116U2, дата оформлення – 14.08.2024, поставка круги алмазні відрізнi із синтетичних алмазів, круги відрізнi сегментні із алмазних порошків, круги шліфувальні із кубічного нітриду бору, правлячий інструмент із синтетичних алмазів, загальна вартість поставки – 139 974,96 євро.

Кінцевий строк оплати за даною експортною декларацією -12.11.2024 року.

- Специфікацію № 58 від 12.08.2024 на суму 144 311,73 євро. Відвантаження товару за цією специфікацією відбулося відповідно до експортної митної декларації ВМД 24UA806100001117U1, дата оформлення - 14.08.2024, поставка головки шліфувальні із синтетичних алмазів, круги алмазні відрізнi із синтетичних алмазів, паста із синтетичних алмазів, круги шліфувальні із кубічного нітриду бору, правлячий інструмент. Загальна вартість поставки – 144 311,73 євро

Кінцевий строк оплати за даною експортною декларацією -12.11.2024 року.

- Специфікацію № 59 від 16.09.2024 на суму 36 319,06 євро. Відвантаження товару за цією специфікацією відбулося відповідно до експортної митної декларації ВМД 24UA100310403355U1, дата оформлення - 18.09.2024, круги алмазні відрізнi із синтетичних алмазів, круги шліфувальні із кубічного нітриду бору, паста із синтетичних алмазів, загальна вартість поставки – 36 319,06 євро.

Кінцевий строк оплати за даною експортною декларацією -17.12.2024 року.

Вищезазначені специфікації підписані представниками сторін та скріплені печатками сторін (арк.с. 18-28).

За даними позивача відповідач умов Договору щодо оплати отриманого товару в повному обсязі та у встановлені Договором строки не виконав, заборгованість останнього перед позивачем складає 352 466,62 євро (еквівалент ціни позову 15 476 492,06 грн).

Вважаючи свої права порушеними, позивач звернувся до суду з позовом про стягнення

з відповідача 352 466,62 євро (що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025) заборгованості, що виникла внаслідок неналежного виконання останнім умов укладеного 18.04.2022 року між сторонами Договору поставки товарів № 373-220001.

4. Норми права, з яких виходить господарський суд при прийнятті рішення, та висновки господарського суду за результатами вирішення спору.

Згідно з частиною 1, пунктом 1 частини 2 статті 11 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України) цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Частинами 1, 4 статті 202 ЦК України визначено, що правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав і обов'язків. Дво- чи багатостороннім правочином є погоджена дія двох або більше сторін.

Відповідно до частини 1 статті 174 Господарського кодексу України (в редакції, що діяла на час виникнення спірних правовідносин, далі - ГК України) господарські зобов'язання можуть виникати, зокрема, з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також з угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

Частина 1 статті 626 ЦК України передбачає, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Як встановлено судом за матеріалами справи, 18 квітня 2022 року між сторонами був укладений договір поставки товару № 373-220001, відповідно до п.1.1 якого покупець зобов'язується прийняти та оплатити, а постачальник поставити товар в асортименті, кількості і за цінами згідно номерних специфікацій, що є невід'ємною частиною договору.

Суд зазначає, що відповідно до приписів ст. 1 Закону України "Про міжнародне приватне право" (в редакції, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин) приватноправові відносини - це відносини, які ґрунтуються на засадах юридичної рівності, вільному волевиявленні, майновій самостійності, суб'єктами яких є фізичні та юридичні особи; іноземний елемент - це ознака, яка характеризує приватноправові відносини, що регулюються цим Законом, та виявляється в одній або кількох з таких форм: хоча б один учасник правовідносин є громадянином України, який проживає за межами України, іноземцем, особою без громадянства або іноземною юридичною особою; об'єкт правовідносин знаходиться на території іноземної держави; юридичний факт, який створює, змінює або припиняє правовідносини, мав чи має місце на території іноземної держави.

Відповідно до ст. 38 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" спори, що виникають між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, іноземними суб'єктами господарської діяльності у процесі такої діяльності можуть розглядатися судами України, а також за згодою сторін спору Міжнародним комерційним арбітражним судом та Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України та іншими органами вирішення спору, якщо це не суперечить чинним законам України або передбачено міжнародними договорами України.

Окрім того, частиною 1 статті 5 Закону України "Про міжнародне приватне право" (в редакції, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин) встановлено, що у випадках, передбачених законом, учасники правовідносин можуть самостійно здійснювати вибір права, що підлягає застосуванню до змісту правових відносин.

Відповідно до статті 43 Закону України "Про міжнародне приватне право" сторони договору згідно із статтями 5 та 10 цього Закону можуть обрати право, що застосовується до договору, крім випадків, коли вибір права прямо заборонено законами України.

Зокрема, додатковою угодою № 4 від 07 квітня 2023 року сторони договору поставки товару № 373-220001 від 18.04.2022 визначили, що усі спори, розбіжності або вимоги, що виникають за цим договором або у зв'язку з ним, в тому числі ті, що стосуються його

виконання, порушення, припинення або недійсності, підлягають вирішенню в Господарському суді Полтавської області, за місцезнаходженням постачальника. Правом, що регулює цей договір є матеріальне право України.

Як свідчать матеріали справи, вказаний договір підписаний представниками продавця і покупця та скріплений печатками обох сторін.

Судом встановлено, що укладений правочин за своїм змістом та правовою природою є договором поставки, який регулюється нормами §3 глави 54 ЦК України та §1 глави 30 ГК України.

Згідно з частиною 1 статті 265 ГК України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до статті 193 ГК України до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення ЦК України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Частиною першою статті 712 ЦК України визначено, що за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

За приписами частини 2 статті 712 ЦК України до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Згідно зі статтею 655 ЦК України за договором купівлі-продажу одна сторона передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до частини 1 статті 632 ЦК України ціна в договорі встановлюється за домовленістю сторін.

Згідно з частиною 1 статті 692 ЦК України покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару.

Частиною 1 статті 693 ЦК України передбачено, що якщо договором встановлений обов'язок покупця частково або повністю оплатити товар до його передання продавцем (попередня оплата), покупець повинен здійснити оплату в строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо такий строк не встановлений договором, - у строк, визначений відповідно до статті 530 цього Кодексу.

Судом встановлено, що позивач виконав зобов'язання за вищезазначеним Договором щодо поставки відповідачу товару на загальну суму 352 466,62 євро. Відповідач в порушення прийнятих на себе зобов'язань за вказаним Договором не оплатив отриманий товар, заборгованість останнього складає 352 466,62 євро. Ці обставини відповідачем визнаються.

Згідно з частиною 2 статті 13 ГПК України учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом.

Вказані положення означають, що закон встановлює рівні можливості сторін і гарантує їм право на захист своїх інтересів. Принцип рівності учасників судового процесу перед законом і судом є важливим засобом захисту їх прав і законних інтересів, що унеможливорює будь-який тиск однієї сторони на іншу, ущемлення будь-яких процесуальних прав. Це дає змогу сторонам вчиняти передбачені законодавством процесуальні дії, реалізовувати надані їм законом права і виконувати покладені на них обов'язки.

Відповідно до частини 1 статті 13 ГПК України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін.

Принцип змагальності тісно пов'язаний з процесуальною рівністю сторін і забезпечує

повноту фактичного й доказового матеріалу, наявність якого є важливою умовою з'ясування обставин справи. Відповідно до вказаного принципу, особи, зацікавлені в результаті справи, вправі відстоювати свою правоту у спорі шляхом подання доказів; участі в дослідженні доказів, наданих іншими особами шляхом висловлення своєї думки з усіх питань, що підлягають розгляду у судовому засіданні. Змагальність є різновидом активності зацікавленої особи (сторони).

Відповідно до ч.1 ст.73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до ст. 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.

Статтею 76 ГПК України передбачено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Відповідно до ст.77 ГПК України, обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами ч. 1 ст. 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Європейський суд з прав людини у рішенні в справі "Серявін та інші проти України" вказав, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення. Названий Суд зазначив, що, хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітися як вимога детально відповідати на кожен довід (рішення Європейського суду з прав людини у справі "Трофимчук проти України").

Ще одне призначення обґрунтованого рішення полягає в тому, щоб продемонструвати сторонам, що вони були почуті (див. рішення у справі "Гірвісаарі проти Фінляндії" (Hirvisaari v. Finland), № 49684/99, п. 30, від 27 вересня 2001 року).

Таким чином, матеріалами справи підтверджується, що відповідач не виконав належним чином свої зобов'язання перед позивачем з своєчасної оплати отриманих товарів в узгоджені сторонами строки, чим порушив умови укладеного з позивачем Договору та вищевказані приписи діючого законодавства.

Судом досліджено всі докази, наявні у матеріалах справи та почуто всі доводи сторін.

Враховуючи вищевикладене, суд приходить до висновку, що в частині стягнення з відповідача боргу в розмірі 352 466,62 євро (що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025) вимоги підтверджені документально та нормами матеріального права, відповідачем визнаються, а тому підлягають задоволенню.

Вирішуючи питання розподілу судових витрат, суд виходив із наступного.

Частиною 2 статті 4 Закону України "Про судовий збір" передбачено, що ставка судового збору за подання до господарського суду позовної заяви майнового характеру складає 1,5 відсотка ціни позову, але не менше 1 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб і не більше 350 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Частиною 3 статті 4 Закону України "Про судовий збір" передбачено, що при поданні до суду процесуальних документів, передбачених частиною другою цієї статті, в електронній формі - застосовується коефіцієнт 0,8 для пониження відповідного розміру ставки судового

збору.

Враховуючи приписи ст. 4 Закону України "Про судовий збір", ціну позову у даній справі та подання позивачем позову в електронній формі, останній при зверненні до суду з позовною заявою сплатив судовий збір у розмірі 185 717,90 грн (арк. с. 41).

Зарахування вказаної суми судового збору до спеціального фонду Державного бюджету України підтверджується відповідною випискою (арк. с. 49).

Згідно з п. 2 ч. 1 ст. 129 ГПК України судовий збір у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

При цьому, за приписами ч. 1 ст. 130 ГПК України, у разі укладення мирової угоди до прийняття рішення у справі судом першої інстанції, відмови позивача від позову, визнання позову відповідачем до початку розгляду справи по суті суд у відповідній ухвалі чи рішенні у порядку, встановленому законом, вирішує питання про повернення позивачу з державного бюджету 50 відсотків судового збору, сплаченого при поданні позову. Аналогічна норма міститься в ч. 3 ст. 7 Закону України "Про судовий збір".

21.07.2025 відповідачем був поданий відзив у якому останній визнав позов, тобто відповідачем визнано позов до початку розгляду справи по суті.

В зв'язку з тим, що відповідач визнав позов до початку розгляду справи по суті, відповідно до статті 130 ГПК України позивачу підлягає поверненню з Державного бюджету України 50% судового збору, сплаченого при поданні позову, у розмірі 92 858,95 грн. Витрати зі сплати решти 50 % судового збору у розмірі 92 858,95 грн покладаються на відповідача.

Роз'яснити позивачу, що з 07.01.2025 повернення судового збору здійснюється органами Казначейства виключно на підставі електронного подання, сформованого відповідним судом чи територіальним управлінням Державної судової адміністрації України.

Таким чином, для формування Господарським судом Полтавської області електронного подання на повернення судового збору, позивачу необхідно надати суду вичерпну інформацію згідно з абзацом сьомими пункту 5 розділу I "Порядку повернення (перерахування) коштів, помилково або надміру зарахованих до державного та місцевих бюджетів", затвердженого Наказом Міністерства фінансів України № 787 від 03.09.2013 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 25.09.2013 за № 1650/24182, із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства фінансів № 606 від 26.11.2024 року.

Керуючись статтями 129, 130, 185, 191, 232-233, 236-238, 240 ГПК України, суд

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги задовольнити.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Алмазний мір" (вул. Шемші Калдаяков, 40, кв. 34, м. Астана, район Алмати, Республіка Казахстан 010000, ІПН 220440026290) на користь Приватного акціонерного товариства "Полтавський алмазний інструмент" (вул. Ігоря Дорошенка, 34, м. Полтава, 36023, ЄДРПОУ 33804724) 352 466,62 євро, що становить 15 476 492,06 грн в перерахунку за курсом гривні до євро Національного банку України станом на 07.01.2025 та 92 858,95 грн судового збору.

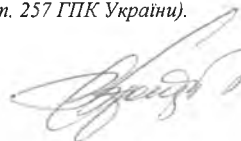
Видати наказ з набранням рішенням законної сили.

3. Рішення надіслати учасникам справи в порядку, встановленому ст. 242 ГПК України.

Рішення підписано 06.11.2025 року (після виходу судді з відпустки).

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду (ч.1, 2 ст. 241 ГПК України). Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо у судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення. Апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції (ст. 257 ГПК України).

Суддя

О.В.Ківшик

